

- 1 лютого 2011 року N 2952-VI, від 19 вересня 2013 року №586-VII, від 21 лютого 2014 року N 742-VII, від 2 червня 2016 року №1401-VIII, від 7 лютого 2019 року №2680-VIII, від 3 вересня 2019 року №27-IX URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Кодекс адміністративного судочинства України // Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35–36; 37. Ст. 446.
  3. Мельник А.А. Визначення адміністративними судами підсудності стосовно окремих категорій справ // Науковий вісник. 2013. №3. С. 262-270.
  4. Методичні роз'яснення щодо застосування Класифікатора категорій адміністративних справ від від 31.10.2013 № 114. URL: http://www.vasu.gov.ua/samovr/rada/metodichni_roz_do_Klasifikatora/

Єва Сергіївна Доленко – курсант I курсу факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Сергій Анатолійович Резанов** – доцент кафедри
поліцейської діяльності та публічного адміністрування факультету
№ 3 Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ЩОДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ МЕЖ АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗСУДУ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

В сучасних умовах стрімкої правотворчої діяльності на перший план виходить проблема підвищення рівня захисту прав та свобод громадян. Правозастосувальна діяльність органів Національної поліції часто пов'язана з вирішенням питань, які торкають дану сферу. Особливим різновидом правозастосувальної діяльності є адміністративний розсуд, який визначається як один з ефективних правових інструментів в арсеналі працівника поліції для виконання покладених на нього завдань (1). Разом з тим, свобода вибору варіантів рішень створює реальні передумови для зловживання зазначеною діяльністю. Зрозуміло, що адміністративний розсуд в діяльності поліції не повинен носити довільний характер і цілком залежати від суб'єкта, який його застосує. В зв'язку з цим особливу значущість набуває проблема правового обмеження адміністративного розсуду працівника поліції.

Враховуючи роль і значення правових меж розсуду в правоохоронній діяльності, дане явище може бути класифіковано за наступними підставами: по галузях права, залежно від функціональної ознаки, за ознакою формальної закріпленості, за джерелом закріплення,

по кількості альтернатив, за способом закріплення, залежно від стадій правозастосувального процесу і за ступенем визначеності.

Виходячи з цього, межі адміністративного розсуду можна класифікувати по галузевій приналежності на межі в адміністративному, цивільному, кримінальному і інших галузях права. При цьому особливості кожного виду багато в чому визначаються специфікою предмету і методу конкретної галузі права.

Також підставою класифікації меж адміністративного розсуду може виступати ознака формальної закріпленості. За даною підставою ми виділяємо, по-перше, формально закріплені межі. До даного виду слід відносити такі межі розсуду, зміст яких повністю розкривається в нормативно-правовому або інтерпретаційному акті.

Наступною класифікацією меж адміністративного розсуду є розподіл за джерелом закріплення (2). За даною підставою необхідно розподіляти межі розсуду, закріплені в нормативно-правових і в інтерпретаційних актах. Вважаємо, слід повністю згодитися з тим, що суб'єкт правозастосування в своїй діяльності, перш за все, зобов'язаний керуватися приписами закону. Проте, в питанні конкретизації меж адміністративного розсуду в діяльності поліції не останню роль займають інтерпретаційні акти.

Наступною підставою розподілу меж адміністративного розсуду є кількість доступних суб'єкту альтернатив. Якщо суб'єкт правозастосування володіє можливістю вибирати тільки з двох варіантів поведінки, слід говорити про «вузькі» межі розсуду. У разі, коли за ним закріплено право вибору з безлічі законних альтернатив мають місце «широкі» межі. Зона законних варіантів може бути вузькою, коли поліцейський може вибирати лише між двома законними альтернативами.

Підводячи підсумки, можна визначити, що межі адміністративного розсуду можна класифікувати за наступними підставами: за галузевою приналежністю; по функціональній ознаці; за ознакою формальної визначеності; в залежності від джерела закріплення; по кількості альтернатив; залежно від способу закріплення; за ступенем визначеності (абсолютно-визначені, відносно-визначені).

Література

1. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 09.03.2020).
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 7 грудня 1984 р. № 8073-X / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради Української РСР. 1984. додаток до № 51. ст. 1122.